

Богатиот "театарски" опус на изминатото дванаесетмесечно опстојување, кое би можело да се изедначи со равенка со ниту една позната, ги измеша жанровите на небулозите во секое поле на општественото деноноќие, кое едвај го преживува населението од ова парче земја на Балканот. Токму во оваа земја запира песната од срце, смеата од душа, плач, тага и болка се разлеаја, та несреќа ни е денот да ни почнува и да ни завршува во неа, затоа што не е тоа таа земја македонска, туку тоа е земја на оние неколкумина избрани кои нè сотираат и нè обезвреднуваат и со години наназад само нè прелажуваат и осиромашуваат, при што јасно ни навестуваат уште многу продолженија без happy end!

За жал, филозофската мисла на Аристотел, борбеноста на цар Самуил, македонизмот на Карпош, државноста на Ченто, како да останаа на маргините на здравото размислување, единствено плашејќи се од можната тенденција за повторување на крвавото сценарио во хаосот. На нас самите, денешните наследници на библиското постоење, ни ја одзедоа алтернативата за признавање и применување на праведливоста на Јустинијан, на Кирилметодијево чувство за припадност кон македонската земја, на Филиповото поставување на темелите на државата која неговиот син ја претвори во неповторливата Александрова империја. Македонското откажување од вистината води кон патот од кој нема враќање, на кој како Дамаклов меч луто ќе нè дочека острата сабја и мечот на Вториот Александар Македонски Искендер, на Крале Марко и на Георгија.

Што всушност ни се случува...? Постојано надевајќи се дека токму овие народни избраници се тие кои конечно ќе соберат доволно доблест во своите планови да нè сместат, не само по вокација туку по реалност, меѓу развиените цивилизации, многу брзо, единствено што ни останува по нивните конструирани лаги и паралаги, е да сфаќаме дека треба и мора да се соочиме со континуираното разнебитување на државата во поглед на нејзиното политичко, економско, стратешко, културно, безбедносно битисување. И така повторно сè од почеток!

Наизменичното менување само на кратенките на политичките партии кои ја сочинуваат четиригодишната асамблеа на тројната власт, и постојаното менување на учениците од старите

ЕЛИЗАБЕТА АНДОНОВСКА

МАКЕДОНЦИ, ОСОЗНАЈТЕ ГО ГЕНОТ КОЈ ГО НОСИМЕ ОД АЛЕКСАНДАР МАКЕДОНСКИ!

и од новите времиња кои се прекалуваа како политичари единствено врз плеките на овој народ, нè доведоа до степен на преживување и на апатичност.

Болката за губењето на чувството за припадност, откажувањето од родот роден само уште повеќе ќе нè поттикне да се насочиме кон идеалот, но кон оној вистинскиот, кон кој светскиот македонски неделник "Македонско сонце" веќе 13 години го негува и настојува не само да опстане, туку и да се развива поради потребата да се чувствуваме свои на своето.

А, на каков ден во Летото Господово 2006 да се сетиме?

Како да најдеме вистински зборови за точно да ги дефинираме измамите, заткулисните игри на политичарите, монтираните сценарија на историчарите, а да не зборуваме за економските малверзации и невидените криминални распродажби и приватизации. Постојано се применуваше тезата дека во име на штедливоста "затворивме" сè, за да нè отвориме ништо. Фабрики, рудници, фирми - запустени, стечајни.

И така отепани и разочарани ќе ја дочекаме и оваа Нова година, сеќавајќи се само на работи, кои едвај како последен знак на светлина ни даваат надеж дека нешто ќе се промени.

И единствена надеж - СОНЦЕТО.

"Македонско сонце", ова нашето шеснаесеткракото, кое во изминатата година, а богами и сите 13 години наназад, единствено знаеше да проговори и да ги обелодени убавите нешта. Прераскажувајќи ја вистинската библиска приказна за Македонија, барајќи го и докажувајќи го идентитетот на Македонија и на Македонците.

Излезот ни е токму во последната шанса, во можноста длабоко од себе да го извлечеме генот на храброст да издржиме во дипломатската вештина да ги совладаме непријателите не само од туѓиот туку и од својот корен.

И додека светот пишува и истражува за нашата вековна Македонија, ние несигурно чекаме другите да нè признаат, убедувајќи нè дека ние сме тие.

"Македонско сонце" се бори и успева да ја докаже македонската кауза, да го разбуди чувството на идентитетот од силната и долговековна македонска историја.

Затоа, порачувам да не забравиме кои сме, што сме, и каде треба да одиме, раскажувајќи ја правата вистина за своите корени.

Да не ја изгубиме вербата дека ни претстои - СРЕКНА И БЕРИЌЕТНА НОВА 2007 ГОДИНА!